



ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ... ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ



Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης



ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ... ΑΠΟ ΤΟ ΧΘΕΣ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

Έκθεση Ζωγραφικής και Φωτογραφίας

από τα ασυνόδευτα ανήλικα προσφυγόπουλα που φιλοξενοούνται από τη «**ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ**»

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ «ΜΕΛΙΝΑ» ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

4 - 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023

Copyright:

ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ - Οικουμενικό Πρόγραμμα Προσφύγων ΑΜΚΕ της Εκκλησίας της Ελλάδος

Υπεύθυνος Έκδοσης:

Αρχ. Παντελεήμων Παπασυνεφάκης

Γενικός Διευθυντής ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ

Φωτογράφιση ζωγραφικών έργων και επεξεργασία φωτογραφιών:

Πέτρος Αμπατζόγλου

Δημιουργικός Σχεδιασμός και Επιμέλεια:

ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ Οικουμενικό Πρόγραμμα Προσφύγων ΑΜΚΕ της Εκκλησίας της Ελλάδος, Ειδική Υπηρεσία Συντονισμού & Διαχείρισης Προγραμμάτων Μετανάστευσης και Εσωτερικών Υποθέσεων (ΕΥΣΥΔ - ΜΕΥ), Choose Strategic Communications Partner.



Το παρόν λεύκωμα αποτελεί ενέργεια δημοσιότητας για τη δράση «Επιχορήγηση φορέων για τη λειτουργία Κέντρων Φιλοξενίας Ασυνόδευτων Ανηλίκων (ΚΦΑΑ)» και χρηματοδοτήθηκε από την Τεχνική Βοήθεια της ΕΥΣΥΔ ΜΕΥ, με συγχρηματοδότηση από την Ε.Ε. και τα TAMEY 2021-2027.

Επισημαίνεται ότι κατά τον Νόμο 2121/1993 απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η αναπαραγωγή του παρόντος έργου, η αποθήκευσή του σε βάση δεδομένων, η αναμετάδοσή του σε ηλεκτρονική, μηχανική ή οποιαδήποτε άλλη μορφή, η φωτοαντύπωσή του και η ηχογράφησή του με οποιοδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, στο πρωτότυπο ή σε μετάφραση ή άλλη διασκευή χωρίς γραπτή άδεια του νομίμου εκπροσώπου της ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ.



Αθναγόρας

Μητροπολίτης Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως
Πρόεδρος «ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ»

Με ιδιαίτερη συγκίνηση καιρετίζω την έκδοση του λευκώματος που κρατάτε στα χέρια σας, το οποίο περιλαμβάνει τα έργα των προσφυγόπουλων που φιλοξενούνται στις Δομές της «ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ- Οικουμενικό Πρόγραμμα Προσφύγων» που παρουσιάστηκαν στην έκθεση που διοργάνωσε ο φορέας μας με τίτλο «Ταξιδεύοντας... από το χθες στο σήμερα».

Μέσα από τις δημιουργίες και τα λόγια τους γινόμαστε κοινωνοί της ιστορίας τους: του φόβου, της δυστυχίας, του ξεριζωμού αλλά και της δύναμης και της ελπίδας τους. Αυτός είναι και ο ρόλος μας, ως φορέας της Εκκλησίας της Ελλάδος. Να δώσουμε στα παιδιά αυτά την ασφάλεια και τη στήριξη που χρειάζονται ώστε να γιατρέψουν το τραύμα τους, να αφήσουν πίσω το σκοτάδι και να ανακτήσουν την ελπίδα και τη δύναμη να διεκδικήσουν ένα καλύτερο μέλλον.

Θερμές ευχαριστίες στον αγαπητό και ακούραστο συνεργάτη μου Αρχιμανδρίτη π. Παντελεήμονα Παπασυμφάκη, Γενικό Διευθυντή της ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ, εμπνευστή αυτής της πρωτοβουλίας, στους ανθρώπους μας που βρίσκονται καθημερινά στο πλευρό των παιδιών μας με αφοσίωση και επαγγελματισμό αλλά και στην Ειδική Υπηρεσία Συντονισμού και Διαχείρισης Προγραμμάτων Μετανάστευσης και Εσωτερικών Υποθέσεων του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου για τη χρηματοδότηση της παρούσας έκδοσης.



Αρχ. Παντελεήμων Παπασουεφάκης, Δρ

Γενικός Διευθυντής «ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ»

Η «ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ» της Εκκλησίας της Ελλάδος από την πρώτη στιγμή της ενασχόλησής της με ζητήματα παιδικής προστασίας και φιλοξενίας ασυνόδευτων ανηλίκων προσφύγων, δεν οραματίστηκε απλά χώρους όπου μπορείς να ζεις, αλλά χώρους μέσα στους οποίους θα μάθεις να χτίζεις τη ζωή σου μετά από μία μακρά περίοδο δοκιμασίας και πόνου.

Τα περισσότερα από αυτά τα παιδιά αναγκάστηκαν να μεγαλώσουν βίαια, βιώνοντας την πιο σκληρή όψη της ζωής στην πιο ευαίσθητη ηλικία. Ο πόλεμος, ο φόβος, ο ξεριζωμός, ο αποχωρισμός έχουν τραυματίσει τον ψυχισμό τους. Αυτό το τραύμα της προσφυγιάς προσπαθούμε να απαλύνουμε και να διαχειριστούμε, δημιουργώντας ένα ασφαλές και ζεστό περιβάλλον. Δεν είναι μια εύκολη διαδικασία. Μέσα από την εξαιρετική δουλειά του επιστημονικού μας προσωπικού, η τέχνη έχει πολλές φορές αξιοποιηθεί ως ένα μέσο έκφρασης και θεραπείας, δίνοντας σε ένα μεγάλο αριθμό ανηλίκων την ευκαιρία να χρησιμοποιήσουν τη δημιουργία για να επικοινωνήσουν ένα ευρύ φάσμα συναισθημάτων: χαρά, λύπη, ελπίδα, θυμό, αγωνία, απώλεια. Μέσω των τεχνών αποτυπώνουν το πώς βλέπουν τον κόσμο, προβάλλοντας ταυτόχρονα με τρόπο αυθόρμητο και φυσικό τα βιώματα και τις εμπειρίες τους, τα οράματα και τις ελπίδες τους.

Η έκθεση ζωγραφικής και φωτογραφίας που παρουσιάζεται στο ανά χείρας λεύκωμα, δίνει στον αναγνώστη τη δυνατότητα να ταξιδέψει στον κόσμο των παιδιών. Στο χθες και το σήμερα...

6 Με το πρόγραμμα ζωγραφικής τα παιδιά κλήθηκαν να αναπαραστήσουν το ταξίδι τους προς τη χώρα μας. Σκοπός της δράσης ήταν να προσεγγίσει με βιωματικό τρόπο τον συναισθηματικό κόσμο και το «εμπειρικό φορτίο» που οι ανήλικοι φέρουν, ώστε να το αποτυπώσουν ζωγραφικά.

Με το πρόγραμμα φωτογραφίας οι συμμετέχοντες συναποφάσισαν τους χώρους που θα ήθελαν να γίνουν οι φωτογραφικές λήψεις αποτυπώνοντας κομμάτια της καθημερινότητάς τους ή των εμπειριών τους στην Ελλάδα. Όρισαν φωτογράφους, μοντέλα και σκηνοθέτη, οι οποίοι εναλλάσσονταν, προσαρμοζόμενοι στην εκάστοτε περίπτωση ή χώρο.

Για την έκθεση αυτή, η οποία πραγματοποιείται με την ευλογία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος, κ. Ιερωνύμου, οφειλόμενες ευχαριστίες το πρώτον στην Εξοχότητα Πρόεδρο της Δημοκρατίας, κ. Κατερίνα Σακελλαροπούλου, η οποία για ακόμα μία φορά βρέθηκε αρωγός στις προσπάθειες που καταβάλλουμε και έθεσε υπό την αιγίδα της το σημαντικό αυτό γεγονός, αναγνωρίζοντας το έργο που επιτελεί επί δεκαετίες η Εκκλησία της Ελλάδος διά της «ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ».

Στον αξιότιμο Δήμαρχο της Αθήνας, κ. Κώστα Μπακογιάννη, που αγκάλιασε από την πρώτη στιγμή την ιδέα, καθώς και στην πρόεδρο του ΟΠΑΝΔΑ, κ. Αραμπατζή, το Δ.Σ. και τους αξιολογότετους συνεργάτες τους για τη στήριξη και την παραχώρηση της αίθουσας.

Στον Ομότ. Καθηγητή της Α.Σ.Κ.Τ. Αθηνών και γλύπτη κ. Θεόδωρο Παπαγιάννη και την εικαστική κ. Σύνη Παπαγιάννη για την πολύτιμη συνεισφορά τους στην επιτυχία της έκθεσης και στην όσο το δυνατόν αρτιότερη ανάδειξη των έργων των παιδιών.

Σε όλους τους συνεργάτες μας, οι οποίοι στάθηκαν πολύτιμοι συμπαραστάτες στα παιδιά ενδυναμώνοντάς τα και διδάσκοντάς τα ακόμα ένα μάθημα ζωής. Τέλος, η παρούσα έκδοση δεν θα ήταν εφικτή χωρίς τη συνδρομή, τη βοήθεια και την οικονομική ενίσχυση του Υπουργείου Μετανάστευσης και Ασύλου και του αξιότιμου υπουργού, κ. Δημητρίου Καιρίδη, και των συνεργατών του, οι οποίοι ακούραστα εργάστηκαν μαζί μας για την ολοκλήρωση του παρόντος.

Καλό ταξίδι...



Θεόδωρος Παπαγιάννης
Γλύπτης/Ομότ. Καθηγητής
Α.Σ.Κ.Τ. Αθηνών



Σύνη Παπαγιάννη
Εικαστικός

Η «ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ - Οικουμενικό Πρόγραμμα Προσφύγων» της Εκκλησίας της Ελλάδος διοργανώνει έκθεση ζωγραφικής και φωτογραφίας με έργα τα οποία δημιούργησαν ασυνόδευτα προσφυγόπουλα που φιλοξενούνται στις Δομές της.

Τα προσφυγόπουλα αποτυπώνουν στον καμβά ή στο χαρτί τους προβληματισμούς τους, δημιουργώντας ενδιαφέροντα έργα. Η τέχνη λειτουργεί πολύπλευρα στις ψυχές των παιδιών που έζησαν τον πόλεμο, την προσφυγιά, τη δυστυχία. Μέσα από την τέχνη καλλιεργείται η αποδοχή και η κατανόηση της διαφορετικότητας.

Είμαστε ευγνώμονες που είχαμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε και να γίνουμε κοινωνοί της προσπάθειας της Εκκλησίας της Ελλάδος για τα παιδιά αυτά και ευχαριστούμε ιδιαίτερα γι' αυτό τον Πανοσιολογιότατο Αρχιμανδρίτη π. Παντελεήμονα Παπασυνεφάκη, χάρη στον οποίο μπορέσαμε να συμβάλουμε έστω και λίγο σε αυτό το θεάρεστο έργο.



ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

...από το χθες



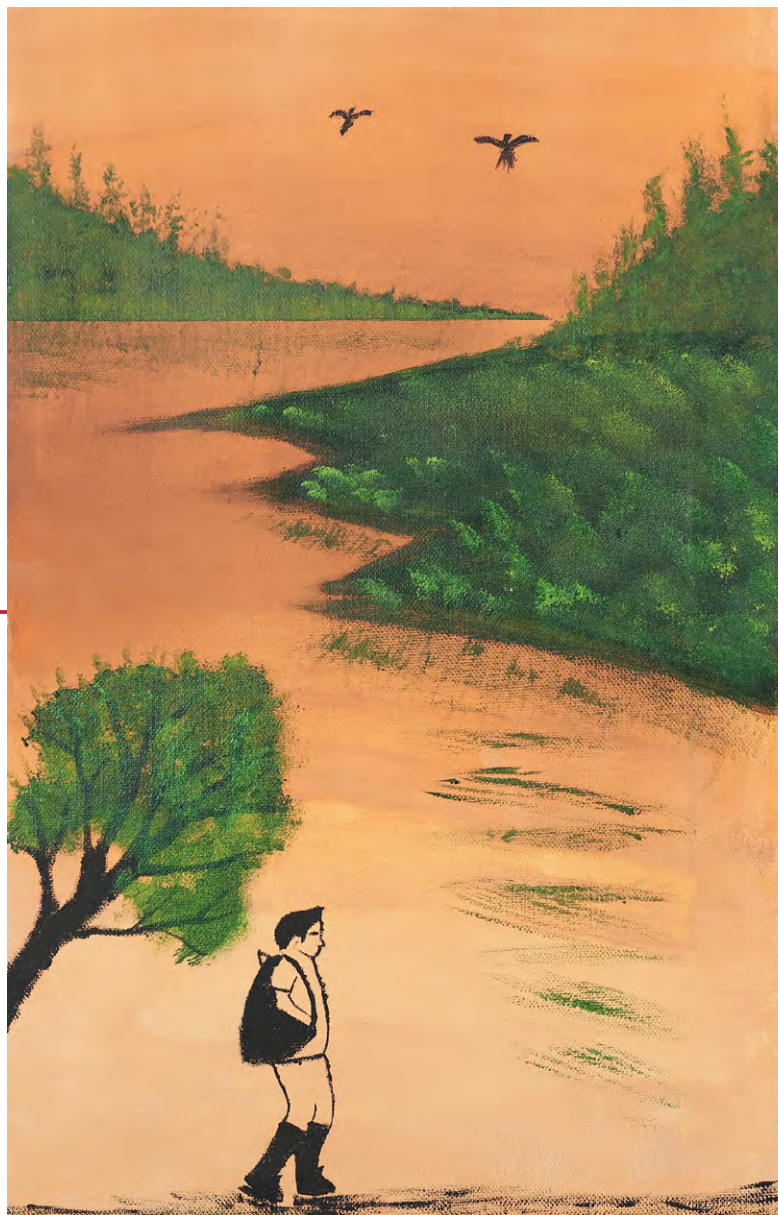
Mahdi Jaffari

Το ταξίδι μου ήταν μεγάλο και πολύ δύσκολο.
Δεκαπέντε ημέρες ταξίδεψα και ζούσα με πολύ
φόβο, κάθε μέρα και κάθε βράδυ αισθανόμουν τον
φόβο γύρω μου. και ήθελα κάπου να φτάσω
αναζητώντας το καλύτερο για την ζωή μου. Όταν
έφτασα στην Ελλάδα ένιωσα ασφάλεια, η
στενχώρια και οι φοβές μου, που είχα μέσα στην
καρδιά μου ηρέμησαν. Μου αρέσει η ζωή εδώ και
αγαπώ αυτό το μέρος. Έχει μεγάλη ιστορία και
παρέλθον και αυτό με κάνει να αισθάνομαι ότι εδώ
είναι το μέλλον μου. Να μπορώ να μαθαίνω
συνέχεια πράγματα και να γνωρίζω νέες εμπειρίες.
Ευχαριστώ τους ανθρώπους που με βοηθούν εδώ,
τους αγαπώ πολύ και νιώθω χαρούμενος που ζω
μαζί τους.

 ΜΑΗΔΙ

Mahdi Jaffari

My journey was long and very difficult. For fifteen days I have been travelling and living in great fear. Every day and every night I felt the fear around me. I wanted to get somewhere in search of the best for my life. When I arrived in Greece, I felt safe and the sadness and fears in my heart calmed down. I like life here and I love this place. It has a long history and past and that makes me feel like this is where my future is. To be able to constantly learn things and experience new things. I am thankful to the people who help me here, I love them very much and I feel happy to live with them.



Εγώ είμαι ένα αγόρι από την χώρα με τα όμορφα λουλούδια και θέλω να σας μιλήσω για το ταξίδι που δεν περίμενα ποτέ ότι θα κάνω. Δυο χρόνια πριν που στο Αφγανιστάν μπήκαν οι Ταλιμπάν, καταστράφηκε η ζωή και τα όνειρά μας. Γι'αυτό αφήσαμε πίσω την χώρα μας και ξεκίνησα και εγώ το ταξίδι μου. Πεντε φορές προσπάθησα και την έκτη κατάφερα να μπω στο Ιράν. Μετά από καιρό, αφού έμεινα στο Ιράν, κατάλαβα ότι αν συνέχιζα να μένω εσώ, θα παρέμενα ένας απλός εργάτης από το Αφγανιστάν με ελάχιστα δικαιώματα, γιατί είμαι ένας μετανάστης μετα-λοιπών αποφάσισα να ταξιδέψω στην Ευρώπη.

Ένα ταξίδι καθολόν εύκολο τόσο για το σώμα μας, όσο και για την ψυχή μας, στην Τουρκία καταλάβαμε τι σημαίνει πραγματικά φυλακή μέχρι που ξεκινήσαμε το ταξίδι μας για την Ελλάδα. Από δω και πέρα η ιστορία μου αλλάζει. Το σκοτάδι γίνεται φως, υπάρχουν άνθρωποι που είναι ευγενικοί και καλοί, όλο τα παιδιά είναι αδέρφια μου. Αυτό που έχω καταλάβει από όλο αυτό το ταξίδι, σημασία έχει να βρεις μια αγκαλιά και μια οικογένεια. Εδώ την βρήκα.

Rohollah

I am a boy from the land of beautiful flowers and I want to tell you about the journey I never expected to take. Two years ago, when the Taliban entered Afghanistan, our lives and dreams were destroyed.

That is why we left our country behind and I started my journey. I tried five times and on the sixth time I managed to enter Iran. After some time in Iran I realized that if I continued to stay here I would remain a simple worker from Afghanistan with few rights, because I am an immigrant. So then I decided to travel to Europe. A journey not at all easy for both our body and our soul. In Turkey we understood what prison really means until we started the journey to Greece. This is where my story changes. Darkness becomes light, there are people who are kind and good, all children are my brothers. What I have understood from this whole journey is that finding a hug and a family is important. And I found that.



Για μια καλύτερη ζωή αφήνουν
πίσω το 'ς την οικογένεια και την
χώρα τους. Αποφασίζουν να πάρουν
αυτόν τον δρόμο που μπορεί να
μην έχει επιστροφή. Το ταξίδι αυτό
καταστρέφει όλες τις γέφυρες για
να θυρίσεις πίσω. Αν επιστρέψεις πίσω
ομως, σημαίνει ότι απέτυχες.

Αποτυχία είναι να θυρίσεις πίσω
στην χώρα σου. Μια ηρέμη και καλή
ζωή πρέπει να χτιστεί απ' την αρχή
σε μια ξένη χώρα, ακόμα και αν αυτό
σημαίνει ότι πολεμάς με τον 'δω
σου τον εαυτό.

Μοχαμμά ντ

Mohammad

In view of a better life, they leave their families and countries behind. They decide to take this route which might have no return. This journey burns down all the bridges for going back. If you get back, it means that you failed. Failure is to go back to your country. You have to build a peaceful and good life all over again in a foreign country, even if that means that you have to constantly fight with yourself.

In the of god
name

Greece

Turkiye

IRAN



Το ταξίδι μου, το έκανα για τον εαυτό μου, για να σωθώ. Είχα μαζί μου αναμνήσεις από την παιδική μου ηλικία στην χώρα μου. Όπου όλα γύρω μου ήταν χαρούμενα, ο ήλιος, ο ουρανός και οι άνθρωποι. Και αυτό με κρατούσε ζωντανό. Αλλά στην πραγματικότητα ζούσα στο σκοτάδι, όπως ήξερα ότι θα ξεφύγω και θα φτάσω στο φως. Το ταξίδι μου ήταν επικίνδυνο και θυμάμαι πολλές φορές που παραλίγο να χάσω την ζωή μου. Και όταν με πετάξαν στην θάλασσα ήμουν αποφασισμένος να παλέψω. Και όλες φορές και αν αυτό συνέβαινε έχω θα το ξαναπροσπαθούσα.

Καποιοί με θα με θεωρούσαν τρελό αλλά η ζωή για μένα αξίζει να είναι έτσι. Και σίγουρα η εμπειρία μου με ωρίμασε βίαια και αισθανόμαι μεγαλύτερος μέσα μου.

Εφτάσα όπως στην Ελλάδα και η ζωή μου άλλαξε σε μια χώρα με μεγάλη ιστορία που για μένα ήδη είναι γνωστή στην χώρα μου επειδή θεωρείται η μητέρα της Ευρώπης.

Σεχγιέντ Αμπουλφάζλ
Ρεζαί

Seyed Abodfazi Rezayi

I took the journey for myself, to save me. I took along memories from my childhood in my country where everything around me was happy. The sun, the sky, the people. And that kept me alive. In reality I was living in darkness, but I knew I would escape from it and reach the light. My journey was dangerous and I can remember several times I almost died. When they threw me in the sea, I was determined to fight. I would do it all over again no matter how many times it would happen. Some may consider me crazy, but for me that is how life is worth living. These experiences forced me to mature in a violent way and I feel much older than I am.

But I reached Greece and my life has changed. A country with great history, which was already known to me in my country as the "mother" of Europe.



η ζωή μου

12/7/2023

Γειά σας ονομάζομαι Αρσαλάν, είμαι 17 χρονών και κατάγομαι από το Αφανεσταν. Ζούσα στο Ιράν μόνος μου η οικογένειά μου βρισκόταν στην Τουρκία και αποφάσισα να φύγω λόγω της δύσκολης ζωής. Στο Ιράν ένιωθα πολύ άσχημα γιατί δεν μπορούσα να βγάλω ταυτότητα και μου να φύγω με τα πόδια και περπάτησα ως την Τουρκία. Στην Τουρκία έμεινα δύο μήνες όπου δούλενα σε οικοδομές. Στην Τουρκία περνούσα καλά, ωστόσο δεν μπορούσα να βγάλω ταυτότητα και φοβόμουν πολύ. Έτσι λοιπόν αποφάσισα να περπατήσω ως τα σύνορα του Έβρου στην Ελλάδα και κατάφερα να διασχίσω την

Αλεξανδρουπόλη, την Κομοτηνή, την Ξάνθη, την Καβάλα και τέλος έφτασα στην Θεσσαλονίκη. Έμεινα 23 μέρες στον δρόμο περπατώντας ένιωθα πολύ κουρασμένος και ταλαιπωρημένος. Στην Θεσσαλονίκη είχα έναν φίλο που πήγε με οδήγησε σε ένα σαμπιέ όπου μεταφέρθηκα στο σαμπιέ του πολυγυρού. Όταν έμεινα για ένα μήνα εκεί περνούσα ομορφα και είχα βρει φαγητό

και στεγνή. Στην συνέχεια με μετέφεραν στην δομή Συναυταξίς στο Ορειοκάστρο. Περνώ πολύ ομορφα πηγαίνω στο σχολείο και έχω μάθει να μιλάω ελληνικά, έχω κάνει κάποιους φίλους στο σπίτι.

Αρσαλάν

Μπεχέστι

Arsalan

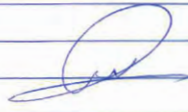
Hello.

My name is Arsalan, I am 17 years old and I come from Afghanistan. I was living in Iran alone, my family was in Turkey and I decided to leave because of the difficult life. In Iran I felt very bad because I couldn't get an ID (...) (and I had) to leave on foot and walk all the way to Turkey. I stayed in Turkey for two months and worked in building construction. I had a good time in Turkey, but I couldn't get an ID and I was very scared. So I decided to walk to the borders of the Evros in Greece and I managed to cross Alexandroupoli, Komotini, Xanthi and Kavala and finally I arrived in Thessaloniki. After 23 days on the road, walking, I felt very tired and worn down. In Thessaloniki I had a friend who took me to a camp. Then I was transferred to the Polygyros camp where I stayed for a month. I had a good time there having access to food and shelter. Then I was transferred to the SYNYPARXIS Shelter in Oreokastro. I'm having a great time, I'm going to school and I've learned to speak Greek and I've made some friends at this home.



Κάποτε ζούσα στο αφγανιστάν
όμως έπρεπε να σωθώ. φοβο-
μουν μην έρθουν οι Ταλιμπάν.
Έφυγα από έναν καυμένο παράδ-
εισο. Η Ελλάδα μου χάρησε ξανά
τον παράδεισο. Το ταξίδι ήταν
δύσκολο. Ηταν χειρόνες και το
κρύο μαζί χωνε το σώμα μου.
Νερό έπινα από τις πηγές ομ-
ως από το κρύο είχαν παχύ-
σει και διμούσα μέρες. Ο εφ-
ιάλιτης τελείωσε. αξίζει ο κόπος
εδώ. Η Ελλάδα τώρα είναι το-
σπιτι μου. ένα σπίτι ζεστό
χωρίς φόβους όπως το είχα
στα ονειρα μου.

{ελλάφ χουσειν}
Κορμπανι



I used to live in Afghanistan, but I had to save myself. I was scared that the Taliban would come. I left a heaven in ashes. Greece gave me heaven again. The journey was difficult. It was winter and the cold was like a whip on my body. I drank water from springs, but they were frozen by the cold and I was thirsty for days. The nightmare is over. It was worth it. Greece is now my home. A warm home free from fear, just as I have been dreaming of.



Mirwais Noori

Ζωγράφισα ένα ποτάμι. Μέσα από το οποίο

βγαίνει νερό για όλους και δίνει ζωή.

Το ταξίδι μου στην Ελλάδα ήταν πολύ

δύσκολο.

Γιατί το πλοίο μου βυθίστηκε όταν

έφτασα

Ενιωσα σωτηρία όταν έφτασα

γιατί κλυττώσα

από τον θάνατο. Αγαπήσα την χώρα που

έφτασα γιατί έχει αρκετή ιστορία. Οι
άνθρωποι

έχω με υποδεχθήκαν εύκολα και
κρηγόρα και

αισθάνονται μεγάλη κατανόηση απέναντι
στούς

πρόσφυγες. Έχασα το σπίτι μου στην

πατρίδα
μου και αυτό μου δείχνει αλλιώς να
αισθάνομαι

ασφάλεια για το μέλλον. Έχω

εμπιστοσύνη

πλέον στο μέλλον και αισθάνομαι

μεγάλη ασφάλεια.

Mirwais Noori

I painted a river which has water for everyone and gives life.

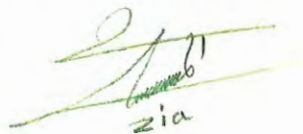
My journey to Greece was very difficult because my boat sunk when I arrived. I felt salvation when I arrived cause I escaped death.

I came to love this country because it has quite a history. The people here welcomed me easily and are very understanding towards refugees. I lost my home in my homeland and I miss it, but now I feel safe about the future. I am confident about the future and I feel really secure.



Η μοναξιά είναι πολύ πιο δύσκολη από οτιδήποτε
άλλο. να είσαι μόνος σε μια παράξενη πόλη. να είσαι
μόνος με νέους ανθρώπους. Το να είσαι μόνος
σημαίνει ότι πρέπει να δουλέψεις 10 φορές
ακριβέστερα για να τα αποκτήσεις - το να είσαι
μόνος σημαίνει αποτυχία. σημαίνει πλάνη,
σημαίνει μαυρίλα. Πώς να σηκώσεις τον εαυτό
σου ψηλά;

Ahmad zia Fbrahimi



Ahmad
zia

A.Z.I

Loneliness is harder than anything else. To be alone in a strange city. Be alone with new people. Being alone means you have to work 10 times harder to get things. Being alone means failure, means dreariness means sullenness. How can you lift yourself up?







ΟΙ ΤΑΛΙΜΠΑΝ ΜΑΣ ΠΗΡΑΝ
ΤΗΝ ΧΩΡΑ. ΟΛΑ ΕΓΙΝΑΝ ΜΑΥΡΑ.
ΕΧΩ ΔΕΙ ΠΟΛΥ ΛΕΧΗΜΑ ΠΡΑΓΜΑ
ΤΑ, ΕΞΥ ΤΑ ΒΛΕΠΕΙΣ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ
ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΦΟΒΗΘΕΙΣ.
Ο ΔΡΟΜΟΣ ΕΙΧΕ ΜΟΝΟ ΟΠΛΑ,
ΘΕΛΕΙΝΑ ΚΛΑΨΕΙΣ ΑΜΑ ΑΠΑΡΟΡΕΥΕ
ΤΑΙ, ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ
ΠΟΛΥ ΟΜΟΡΦΗ ΧΩΡΑ ΚΑΤΟ
ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΕΡΙ ΣΥΝΕΦΟ, ΠΟΥ
ΠΗΞΑΜΕ ΤΑ ΧΩΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ
ΖΩΑ ΚΑΙ ΦΥΓΑΜΕ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΠΟΛ
Υ ΔΥΣΚΟΛΟ, ΝΤΡΕΤΟΜΑΙ ΑΛΛΑ ΦΟΒΟ
ΜΟΥΝ ΠΟΛΛΕΣ ΜΕΡΕΣ ΔΕΝ ΕΙΔΑ ΤΟΝ
ΗΛΙΟ. ΔΕΝ ΚΟΙΜΑΘΗΚΑ, ΔΕΝ ΕΙΧΑ
ΦΑΓΗΤΟ ΚΑΙ ΚΡΕΒΑΤΙ, ΚΑΙ ΜΕΤΑ
ΔΕΝ ΕΙΧΑ ΟΥΤΕ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ, ΕΙΧΕ
ΠΟΛΥ ΚΡΥΟ, ΜΟΝΕΣ ΕΦΤΕΡΑ ΣΤΗΝ
ΕΛΛΑΔΑ ΤΑ ΞΕΧΑΣΑ ΟΛΑ, ΑΜΕΘΕΣ
ΗΡΘΑΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΝΑ ΜΕ ΔΟΣΟΥΝ
ΡΟΥΧΑ ΦΑΓΗΤΟ ΚΑΙ ΝΕΡΟ, ΗΤΑΝ
ΣΑΝ ΝΑ ΗΜΟΥΝ ΓΙΑ ΜΗΝΕΣ ΣΕ
ΕΝΑ ΤΟΥΝΕΛ ΠΟΥ ΒΗΚΑ ΑΠΟ
ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΚΑΙ ΒΡΗΚΑ ΤΟ ΦΩΣ
ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΩΣ ΜΕ ΕΚΑΝΕ
ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΩ ΕΤΗ ΛΕΗ ΕΠΙΔΑ
Η ΕΛΛΑΔΑ ΜΟΥ ΕΔΩΣΕ ΕΝΑ
ΣΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ, ΕΔΩ ΒΡΗΚΑ ΑΝΘΡ
ΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΔΟΥΛΕΥΑΝ ΝΑ ΝΑ
ΕΧΩ ΦΑΡΜΑΚΑ ΚΑΙ ΓΙΑΤΡΟΥΣ, ΜΕ
ΠΗΓΑΝ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΘΑ ΨΑΦΩ
ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑ ΕΧΩ ΜΙΑ
ΟΜΟΡΦΗ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ
ΕΔΩ ΤΟ ΑΓΑΠΩ, ΕΧΩ ΑΔΕΡΦ
ΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΧΩ
ΡΕΧΟΥΜΕ ΤΡΑΓΟΥΔΑΜΕ ΠΑΙΖΟΥΜΕ
ΚΑΙ ΠΑΙΝΕ ΓΩΝΤΕΣ ΕΙΜΑΙ ΝΟ
ΛΥ ΤΥΧΑΙΡΟΣ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ
ΤΗ ΝΕΑ ΜΟΥ ΠΑΤΡΙΔΑ.

ΑΛΙ ΡΕΖΑ ΣΑΙΝΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ 2023

The Taliban took over our country. Everything became black. I have seen very bad things. You only watch them on TV to get scared. The streets were full of guns. You want to cry but it's not allowed. Afghanistan is a very beautiful country under a gray cloud. We sold our land and all our livestock and left. The journey was very difficult. I'm ashamed but I was afraid. I didn't see the sun for many days. I did not sleep. I had no food, no bed, and then no shoes. It was very cold. As soon as I arrived in Greece, I forgot everything. People came at once and gave me clothes, food and water. It was like I had been in a tunnel for months; coming out of the darkness and finding light. This light made me believe in the word hope. Greece gave me a warm home. Here I found people who worked for me to have medicines and doctors. They sent me to school. I will be educated and get a nice job. I love my home here. I have brothers. A big family. We dance, sing, play, go for walks. I am very lucky. Thank you, my new homeland.



« Η ΖΩΗ ΜΟΥ »
 Ονομάζομαι Ιβάν, είμαι 13 χρονών
 και κατώομαι από το Κουρδιστάν
 στην περιοχή του Ιράκ. Αποφασίσαμε
 με τον παππού μου και τον
 αδελφό μου να φύγουμε από το Ιράκ
 λόγω των δύσκολων συνθηκών.
 Εμπιστευτήκαμε σε ένα λεωφορείο
 όπου ταξιδεύαμε μια ημέρα
 για να φτάσουμε στην Τουρκία.
 Όταν φτάσαμε στην Τουρκία μείναμε
 για 5 ή 6 ημέρες στο σπίτι του
 διακινητή, στην συνέχεια ο
 σκεφτήκαμε ότι θα ήταν καλύτερο
 για εμάς να ταξιδεύουμε στην
 Ελλάδα αχωριτώντας ή να καλύψου-
 μ τον παππού μου δεν καταφέ-
 ρε να συνεχίσει μαζί μας
 και επέστρεψε στο Ιράκ έχοντας
 τον αδελφό μου περπατήσει

από την Τουρκία και φτάσαμε στα
 σύνορα της Ελλάδας στο Έβρο.
 ΗΣ ΕΠΙΣΤΑΣΗ ΑΣΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΜΑΣ
 ΗΣΕΦΕΣ ΣΤΑ ΣΑΜΠ ΣΕΙΣ ΣΕΡΕΣ, ΟΠΟΥ
 ΜΕΙΝΑΜΕ ΓΙΑ ΛΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ, ΣΤΗΝ
 ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΜΕΤΑΦΕΡΑΜΕ ΣΤΗΝ
 ΝΗΡΕΣΟΙΑ ΑΣΥΛΟΝ ΚΑΙ ΕΡΕΙΤΕΣ ΣΤΗΝ
 ΣΟΝΗ ΕΛΛΥΠΑΡΕΙΣ ΣΤΟ ΟΡΘΙΟ ΚΑΣΦΟ
 ΣΤΗΝ ΣΟΝΗ ΝΙΩΘΟΥ ΠΟΛΥ
 ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΙ ΧΙΑΤΙ ΕΧΩ ΦΙΛΟΥΣ ΚΑΙ
 ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΑΝ ΜΕ ΦΡΟΝΤΙΖΟΥ
 ΟΝΕΙΡΟ ΜΟΝ ΟΤΑΝ ΜΕΧΑΛΩΘΩ ΕΙΝΑΙ
 ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΩ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΖΕΥΩ
 ΧΡΗΜΑΤΑ ΧΙΑΝΑ ΕΧΩ ΗΙΣ
 ΚΑΛΥΝΤΕΡΗ ΖΩΗ
 ALBAN
 13 10 71 23

My name is Ivan, I'm 13 years old and I'm originally from Kurdistan from the Iraqi side. My grandfather, my brother and I decided to leave Iraq because of the difficult conditions there. We boarded on a bus and traveled for one day to get to Turkey. When we arrived in Turkey we stayed for 10 days at the trafficker's house. Then we thought it was best for us to travel to Greece in search of a better life. My grandfather was unable to continue with us and he returned to Iraq. My brother and I walked from Turkey and reached the border of Greece at Evros. There the police caught us and took us to the camp in Serres where we stayed for a few days. We were then transferred to the Asylum Service and then to the SYNYPARXIS Shelter in Oreokastro. I feel very happy in the Shelter because I have friends and people who take care of me. My dream, when I grow up, is to work and save money so as to have a better life.







«Μεταναστεύσης»

Μεταναστεύση είναι ένα ταξίδι γεμάτο από
μνήμες και μεγάλη αξία. Για όλους ζητάτε να
μαθούν « είναι ευκολή η προσφυγιά »
« να έρθω και εγώ » « είσαι ευχαριστήμενος
εκεί » είναι άνθρωποι που δεν θα κάνουν ποτέ
αυτό το ταξίδι. Οποιοσδήποτε αποφασίζει να
αφήσει την χώρα του και τους ανθρώπους
του δεν το σκεφτείται πριν το κάνει. Το
μυαλό δεν μπορεί να σκεφτεί ούτε πριν
τον πόνο της καρδιάς παρά μόνο όταν
έρθει εκείνη η στιγμή. Όλοι μας όσοι έχουμε
κάνει αυτό το ταξίδι είμαστε ήρωες γιατί
χτίζουμε μια νέα ζωή από το μηδέν. Αυτό
το ταξίδι δεν είναι για όλους. Είναι σαν
την τέχνη. Η μπορείς να το κάνεις ή όχι.

Ramazan

Metanasteysi

Immigration is a journey filled with memories and of great value. Those who ask "is being a refugee easy?" "should I come too?" "are you happy there?", are people who will never do it. The person that decides to leave his country and his people doesn't think before actually doing it. The mind cannot comprehend beforehand this deep pain in the heart, only when the time comes. All of us who have embarked on this journey are heroes because we start a new life from scratch. This journey is not for everyone. It is like art. You can either do it or you can't.







Γεια σας, ονομαζομαι Αμπντολ
Χαμίντ. Είμαι 16 χρονών και τα τελευταία
2 χρόνια είμαι στο δρόμο της προσφυγίας.
Ο λόγος είναι ο πόλεμος, η ανασφάλεια και
η ρατσιστική συμπεριφορά. Έτσι έφτασα
ως εδώ και έκανα αίτηση για ασύλο, 2
χρόνια τώρα είμαι μακριά από την οικογένεια
μου. Καταλαβαίνω πόσο ευτυχής έχει η μοναξιά
όταν σου λείπει η οικογένεια σου. Κάθε
φορά όμως ακόμα περισσότερο είναι να
υπάρχουν άνθρωποι που σε βοηθούν στα έσχατα
τα τελευταία 2 χρόνια ήταν πολύ δύσκολα,
ωστόσο είχα πάρα πολλά με τη βοήθειάν των
ανθρώπων εδώ που μένω. Μπορώ να πω πως
αποσπαστήκαμε στην κλαμάνος και πιστεύω ότι έχω
πρωτό. Όταν ήμουν μικρός, ο πατέρας μου μου
είπε ότι «παιδί μου αν χρειάζεσαι βοήθεια
στη ζωή σου, ζήτησε και θα
υπάρχουν καλοί άνθρωποι που θα σε
βοηθήσουν». Δεν ξέχασα ποτέ τα λόγια του
και είχε δικό δικό σου ζήτησε βοήθεια
και μου τη δώσατε.

Abd.Ham

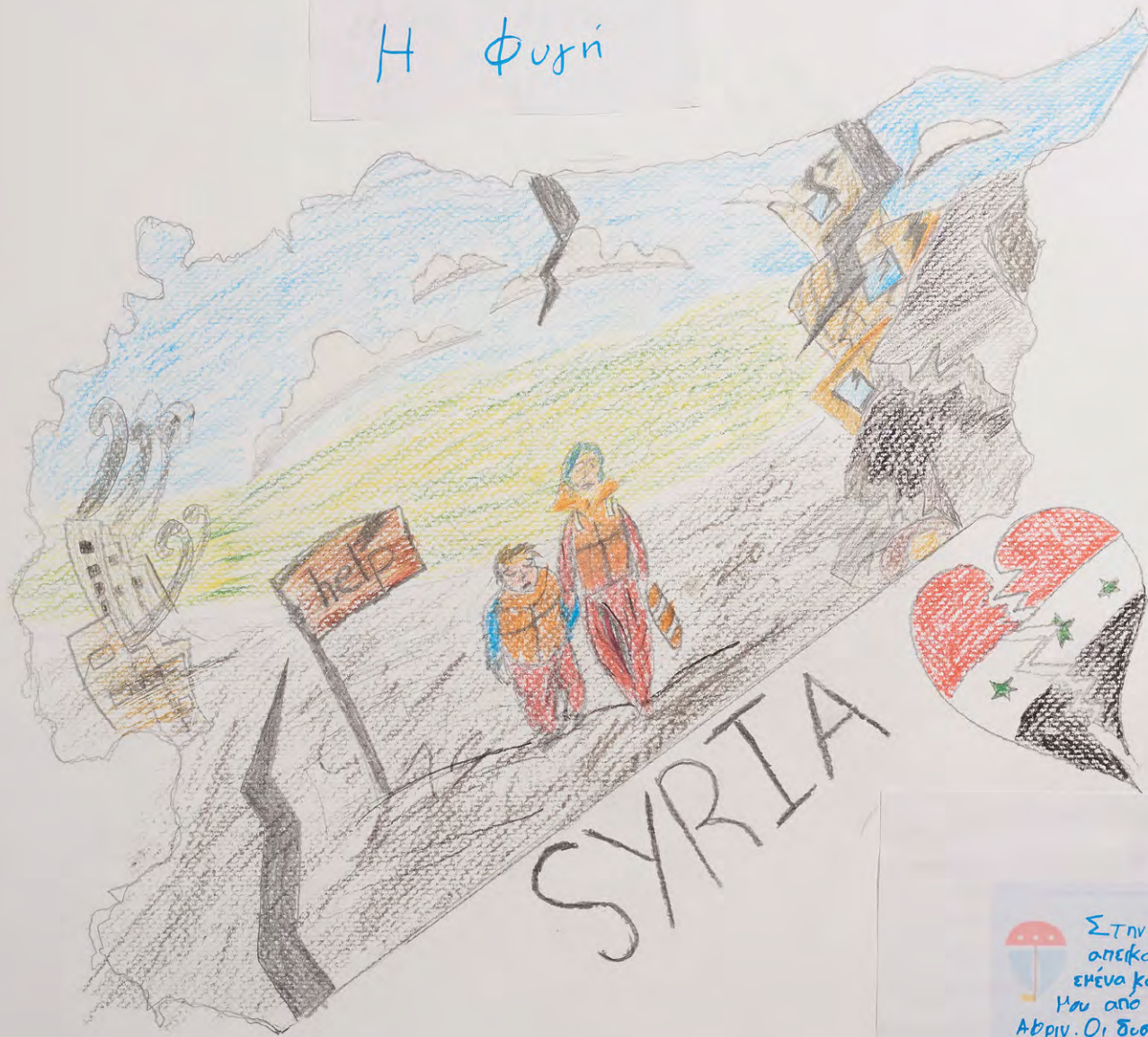
Hello.

My name is Abdul Hamid, I am 16 years old and for the last two years I have been on the refugee road. The reason is war, insecurity and racist behavior. That's how I got here and applied for asylum. I have been away from my family for 2 years now. I realized how powerful loneliness can be when you miss your family. But I also understood how important it is to have people assisting you in difficult times. The last two years have been very difficult, but I have also learned a lot with the help of the people where I live. I can say I feel happy and I believe I have succeeded. When I was little kid my father told me: «my child, if you need help in your life, ask for it and there will be good people to help you.» I did not forget his words and he was right, because I asked you for help and you gave it to me.





Η φυγή



SYRIA



Στην ζωγραφιά μου απεικονίζεται η φυγή εμένα και του αδερφού μου από την πόλη της Αβριν. Οι δυσκολίες που θα αντιμετωπίσαμε είναι πολλές ξεκινάει. Με αρκετό θάρρος αλλά και υπομονή καταφέραμε να φτάσουμε στον προορισμό μας δηλαδή στην Ελλάδα.
Inal Halil
22/2/2023



NEZAR MURADI 2023

Όλοι μας φύγαμε από την
χώρα μας για μια καλύτερη ζωή.
Μερικοί όμως μπορεί να χάσουν
την ζωή τους σε αυτό το ταξίδι.
Αν θές όμως να καταφέρεσαι κάτι
καλό, μπορεί να χάσεις και κάτι.
Τα πιο σημαντικά που έχω
εγώ έχω η οικογένεια και
η χώρα μου.

Ali_reza



Ali Reza

We have all left our country looking for a better life. Some may lose their life during this journey. But if you want to accomplish something, you might have to lose something. The most important things I've lost are my family and my homeland.





ΕΛΤΑΦ.ΧΟΘΑΙΝ.ΚΟΥΡΜΤΑΛΙ



Στο ταξίδι που έκανα από το Ιράν προς τη Τουρκία εκεί
μέσα υπάρχει και η πιο τρομακτική μνήμη της ζωής μου,
η μνήμη η οποία 6-7 χρόνια προσπαθώ να ξεχάσω και
δε ξεχνιέται η μνήμη η οποία πλέον είναι η πιο μαύρη
σκηνή της ζωής μου παρόλο που πέρασαν αρκετά χρόνια
αλλά και πάλι ούτε και μέσα στον ύπνο με αφήνει.
Ξέρεις τι είναι αυτό;

Στα σύνορα, στην μαύρη νύχτα, στα βουνά συναντήσαμε αστυνομικά
έκκίνησαν όλοι να τρέχουν να σώσουν τους εαυτούς τους
ακουγόταν φωνές παιδιών και γυναικών μαζί ακουγόταν και
ο πυροβολισμοί. πολύ τρομακτική στιγμή
Εκεί πέρα ένα παιδί το οποίο ήταν μόνο 7 ετών έχασε την
οικογένεια του και έπεσε σε κάτι χέρια ξένα
Το παιδί αυτό φοβόταν την μοναξιά αλλά τελικά έμεινε
μόνος. Το παιδί το οποίο έζησε μόνο 7 χρόνια με τους
γονείς του, το παιδί που έχασε την αγάπη των γονιών
του μικρά, γέρασε. Την εφηβεία την έχασε
Το παιδί αυτό κούρασε το κόπο του με το στίλλο με δακρυκί
μάζα και τώρα το κόπο του θέλει να μάθει είναι γιατί;
Γιατί εγώ;
Γιατί οι Αφγανοί;
Εγώ δεν ήξερα την προσφυγιά.

My journey from Iran to Turkey... in it there is the most terrifying memory of my life, a memory which is now the blackest scene of my existence and even though several years have passed, it still follows me even while I sleep . Do you know what it is?

At the border, in the dark night, in the mountains, we came across the police. Everyone started running to save themselves, voices of children and women could be heard, along with gunshots. Very scary moment.

There, a child only 7 years old lost his family and fell into the hands of strangers. This child was afraid of loneliness but he was in the end left alone. This child who had only 7 years with his parents, this child who lost the love of his parents early, got suddenly old. His adolescence was lost.

This child shares his pain through a pen with teary eyes and now all he wants to know is why.

Why me?

Why the Afghans?

I never knew what refugee is.



Ταξίσηρα για να βρω την
Ελευθερία. Ήταν πολύ μακριά.
Βούνα βάλσαδες στον ήλιο στην
Ελλάδα αυτή η χώρα μου χάρισε
την Ελευθερία. Κάθε ώρα μπορώ
να βγω να περπατήσω. Μπα νύχτα
Δεν έχει όπλα, αίματα και φων
ες. Είπα να μείνω ευτυχισμένος
μπορώ να πάω στο σχολείο μπορώ
να παίξω ποδόσφαιρο να έχω
το τα βρω αυτή τη μακέτα
και καρπούζια.

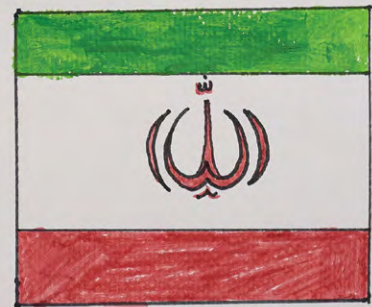
Shakib

I travelled to find freedom. It was far away. Mountains, seas, forests. I came to Greece. This country offered me freedom. I can walk outside at any time. Night or day. There are no guns, blood or screams. I am happy again. I can go to school. I can play football. But it has been a painful and exhausting journey until I found these.





« Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΤΟΤΕ ΚΑΙ
ΤΩΡΑ »



Το αερόστατο της ελπίδας



Το όνομα μου είναι Ινάλ
είμαι Κουρδός και έρχομαι
από την Συρία. Το ταξίδι
μου προς την Ελλάδα ήταν
πολύ δύσκολο και
κρίσιμο για τη ζωή μου.
Θέλω κατάφερα να φτάσω
σε ένα ασφαλές μέρος που με
έχραπαν και με φροντίζουν.
Το αερόστατο που ζωγραφίζω
συμβολίζει για μένα την
ελπίδα για μια
καλύτερη ζωή!

HALIL
INAL
15/02/23

















Shahin Abdala - Halil Neshan





























76







ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

...στο σήμερα

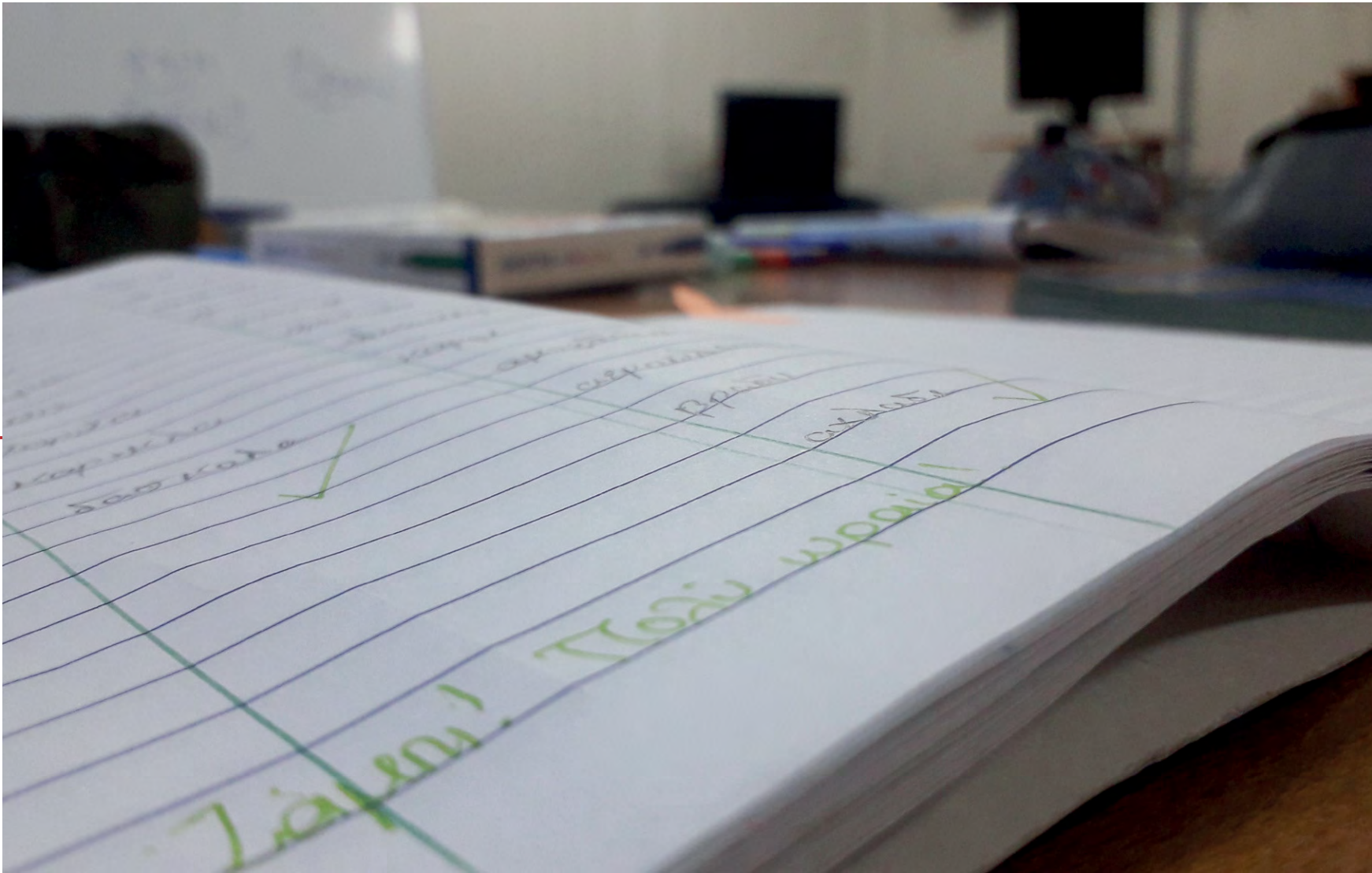


























92







ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΑΔΡΟΣ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ
ANCIENSTÄTTE FÜR ANTIKEN AUF DER HALBINSEL VON ANATOLIA I.L.K.

ARCHAEOLOGICAL SITE OF KERAMEIKOS
RESTORED DRAWING OF THE MONUMENTS AND THE LANDSCAPE IN THE 4TH C. BC

ARCHAEOLOGISCHER PARK KERAMEIKOS
REKONSTRUKTION DER MONUMENTE UND DES GELÄNDES IM 4. JH. V. CHR.



ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ

THE KERAMEIKOS OF ANCIENT ATHENS

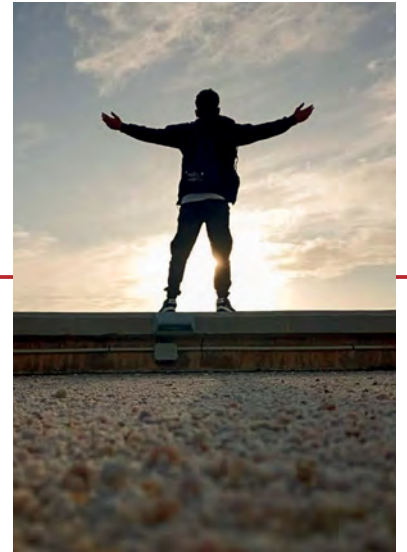
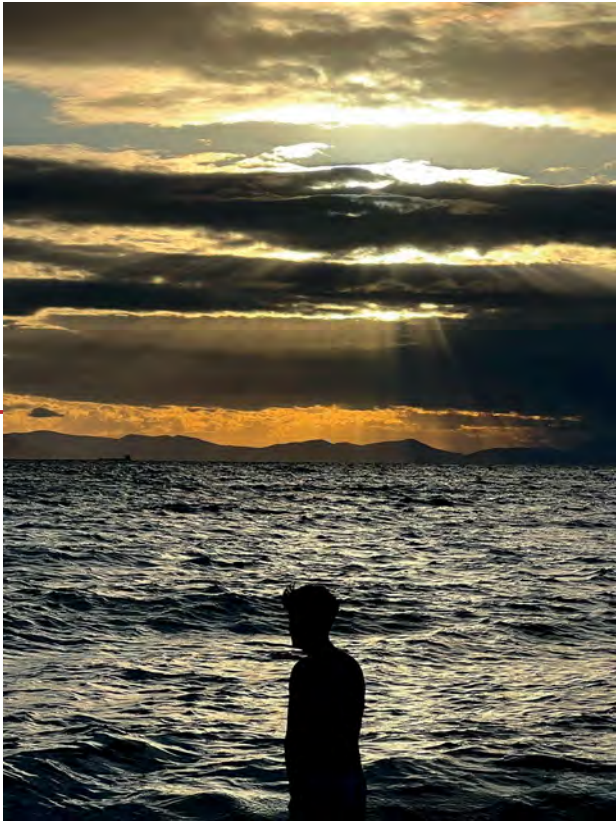
DER KERAMEIKOS VON ATHEN

The Kerameikos is one of the largest cemeteries of ancient Athens. It is an open-air necropolis where the deceased were buried in various types of tombs. The site is located in the Kerameikos district, which was one of the most important areas of ancient Athens. The tombs were often decorated with reliefs and inscriptions, and some were surrounded by walls and gates. The site is a testament to the art and architecture of ancient Greece.

The Kerameikos is a unique archaeological site that provides a glimpse into the lives of ancient Athenians. The tombs and structures are well-preserved and offer valuable insights into the culture and society of the time. The site is a must-visit for anyone interested in ancient Greek history and archaeology.































ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Μετανάστευσης & Ασύλου
Γενική Γραμματεία Μεταναστευτικής Πολιτικής
Ειδική Υπηρεσία Συντονισμού και Διαχείρισης Προγραμμάτων
Μετανάστευσης και Εσωτερικών Υποθέσεων (ΕΥΣΥΔ-ΜΕΥ)



ΣΥΝΥΠΑΡΞΙΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
ΑΜΚΕ της Εκκλησίας της Ελλάδος



Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

